

Herausgeber:
Usrati Sprachinstitut und Lehrbuchverlag für Arabisch

Das Werk und seine Teile sind urheberrechtlich geschützt.
Jede Verwertung in anderen als den gesetzlich zugelassenen
Fällen bedarf deshalb der vorherigen schriftlichen Einwilligung
des Verlags.

Hinweis zu § 52a UrhG: Weder das Werk noch seine Teile
dürfen ohne eine solche Einwilligung überspielt, gespeichert
und in ein Netzwerk eingespielt werden. Dies gilt auch für
Intranets von Firmen, Schulen und sonstigen
Bildungseinrichtungen.

Eingetragene Warenzeichen oder Marken sind Eigentum des
jeweiligen Zeichen- bzw. Markeninhabers, auch dann, wenn
diese nicht gekennzeichnet sind. Es ist jedoch zu beachten,
dass weder das Vorhandensein noch das Fehlen derartiger
Kennzeichnungen die Rechtslage hinsichtlich dieser
gewerblichen Schutzrechte berührt.

3. 2. 1. | Die letzten Ziffern
2020 19 18 17 16 | bezeichnen Zahl und Jahr des Druckes.
Alle Drucke dieser Auflage können, da unverändert,
nebeneinander benutzt werden.

1. Auflage

© 2002 Usrati, Lehrbuchverlag für Arabisch, München

© 2016 Hueber Verlag GmbH & Co. KG, München, Deutschland

Illustrationen: Christiane Schmid

Satz: Usrati, Lehrbuchverlag für Arabisch, München

Druck und Bindung: Friedrich Pustet GmbH & Co. KG, Regensburg

Printed in Germany

ISBN 978-3-19-105270-6

Art. 530_23694_001_01

صَفَرُهُ الْـ — عَلَى الصَّيْدِ . كَانَ الصَّفَرُ قَدْ — أَنْ يَقِفَ عَلَى كَتِفِ صَاحِبِهِ .
وَإِذَا لَمَحَ تَغْلِبًا أَوْ غَزَالًا — طَائِرًا نَحْوَهُ وَ — عَلَى الْأَرْضِ . وَإِذَا كَانَ الصَّيْدُ
تَغْلِبًا كَانَ الصَّفَرُ لَا — فَرَوْتَهُ ، حَتَّى يَسْتَطِيعَ صَاحِبُهُ أَنْ يَبِيعَ الْفُرَّوَةَ وَ —
بِئْمَنِهَا .

II. Antworten Sie!

- ١ - متى خَرَجَ الشَّيْخُ مَحْمُودٌ إِلَى الصَّحَرَاءِ ؟
- ٢ - لِمَاذَا خَرَجَ الشَّيْخُ مَحْمُودٌ إِلَى الصَّحَرَاءِ ؟
- ٣ - مَنْ كَانَ مَعَهُ ؟
- ٤ - هَلْ كَانَ الصَّفَرُ مُدْرَبًا عَلَى الصَّيْدِ ؟
- ٥ - مَنْ كَانَ قَدْ اعْتَادَ أَنْ يَقِفَ عَلَى كَيْفِ صَاحِبِهِ ؟
- ٦ - مَاذَا كَانَ الصَّفَرُ يَفْعَلُ إِذَا لَمَحَ ثُعْلَبًا أَوْ غَزَالًا ؟
- ٧ - مَاذَا كَانَ الصَّفَرُ يَفْعَلُ إِذَا كَانَ الصَّيْدُ ثُعْلَبًا ؟
- ٨ - لِمَاذَا كَانَ الصَّفَرُ لَا يُمَزِّقُ فَرَوَةَ الصَّيْدِ ؟

III. Bilden Sie Sätze!

- ١ - الشَّيْخُ - مَحْمُودٌ - فِي - يَوْمٍ - مُشْرِقٍ - صَبَاحٍ - إِلَى - الصَّحَرَاءِ - خَرَجَ .
- ٢ - كَانَ - الشَّيْخُ - صَفَرٌ - مَحْمُودٌ - مُدْرَبًا - الصَّيْدِ - عَلَى .
- ٣ - صَفَرٌ - اِعْتَادَ - مَحْمُودٌ - الشَّيْخُ - أَنْ - عَلَى - يَقِفُ - صَاحِبِهِ - كَيْفَ .
- ٤ - الصَّفَرُ - لَمَحَ - إِذَا - ثُعْلَبًا - اِنْدَفَعَ - وَ - نَحْوَهُ - أَوْقَعَهُ - الْأَرْضَ - عَلَى .
- ٥ - كَانَ - لَا - الصَّفَرُ - يُمَزِّقُ - الْفَرَوَةَ - كَانَ - إِذَا - الصَّيْدِ - ثُعْلَبًا .
- ٦ - الصَّفَرُ - كَانَ - لَا - فَرَوَةَ - الثُّعْلَبِ - يُمَزِّقُ - يَسْتَطِيعُ - حَتَّى - صَاحِبِهِ - أَنْ - يَبِيعَهَا .

IV. Füllen Sie aus!

فِي صَبَاحِ يَوْمٍ — خَرَجَ الشَّيْخُ مَحْمُودٌ إِلَى الْ — لِكَى — . وَكَانَ مَعَهُ

12. أَنْ يَبِيعَ daß er verkauft: nach أَنْ steht das Verb im Konjunktiv.

13. (أَنَا اسْتَفَادْتُ ، يَسْتَفِيدُ) Nutzen ziehen aus: ein hohles Verb im X. Stamm.

Das *alif* ist ein Verbindungs-*alif*. Die drei Radikale sind: ف و د . Wenn die Konjugations-
endung konsonantisch ist, verschwindet der zweite Radikal.

Perfekt:

أَنَا اسْتَفَدْتُ ، أَنْتَ اسْتَفَدْتَ ، هُوَ اسْتَفَادَ ، هِيَ اسْتَفَادَتْ ،
نَحْنُ اسْتَفَدْنَا ، أَنْتُمْ اسْتَفَدْتُمْ ، أَنْتُنَّ اسْتَفَدْتُنَّ ، هُمْ اسْتَفَادُوا ، هُنَّ اسْتَفَدْنَ ،
أَنْتُمَا اسْتَفَدْتُمَا ، هُمَا اسْتَفَادَا ، هُمَا اسْتَفَادَتَا .

Präsens:

أَنَا اسْتَفِيدُ ، أَنْتَ تَسْتَفِيدُ ، هُوَ يَسْتَفِيدُ ، هِيَ تَسْتَفِيدُ ،
نَحْنُ نَسْتَفِيدُ ، أَنْتُمْ تَسْتَفِيدُونَ ، أَنْتُنَّ تَسْتَفِيدْنَ ، هُمْ يَسْتَفِيدُونَ ، هُنَّ يَسْتَفِدْنَ ،
أَنْتُمَا تَسْتَفِيدَانِ ، هُمَا يَسْتَفِيدَانِ ، هُمَا تَسْتَفِيدَانِ .

إِسْتَفِدْ Imperativ مُسْتَفَادٌ Passives Partizip مُسْتَفِيدٌ Aktives Partizip ، إِسْتِفَادَةٌ *maṣdar* .

14. Die Verbstämme VII, VIII, IX, X haben Verbindungs-*alif*. Also, die vier Verben im Text

إِسْطَافَ ، إِسْتَطَاعَ ، إِعْتَادَ ، إِصْطَادَ haben Verbindungs-*alif*.

Übungen

I. Vokalisieren Sie den Text! Übersetzen Sie ihn!

فى صباح يوم مشرق خرج الشيخ محمود إلى الصحراء لى يصطاد . وكان معه
صقره المدرب على الصيد . كان الصقر قد اعتاد أن يقف على كتف صاحبه .
وإذا لمح ثعلبا أو غزالا اندفع طائرا نحوه ، وأوقعه على الأرض . وإذا كان الصيد
ثعلبا كان الصقر لا يُمزق فروته ، حتى يستطيع صاحبه أن يبيع فروته ، ويستفيد
بثمنها .

5. **إِعْتَادَ** (أَنَا اَعْتَدْتُ ، يَعْتَادُ) sich gewöhnen: ein hohles Verb im VIII. Stamm. Die drei

Radikale sind **ع و د** . Synonym zu **إِعْتَادَ** ist das Verb im V. Stamm: **تَعَوَّدَ** (يَتَعَوَّدُ)

Das *alif* von **إِعْتَادَ** ist Verbindungs-*alif*.

5. **كَتِفٌ** Schulter ist weiblich. Doppelt vorhandene Körperteile im Arabischen sind feminin.

6. **طَائِرًا** fliegend ist Zustandsakkusativ. Es beantwortet die wie-Frage.

7. **أَرْضٌ** Erde ist weiblich.

8. **نُعْلَبُ** Fuchs ist ein vierradikalisches Nomen. Der Plural ist diptotisch: **نُعَالِبُ**

9. **أَوْقَعَ** (يُوقِعُ) zum Sturz bringen: ein assimiliertes Verb im IV. Stamm. Die Bedeutung des

IV. Stammes ist hier kausativ (verursachend) zur Grundstammbedeutung: **وَقَعَ** (يَقَعُ) fallen.

10. **إِسْتَطَاعَ** (أَنَا اسْتَطَعْتُ ، يَسْتَطِيعُ) können: ein hohles Verb im X. Stamm. Das

alif ist ein Verbindungs-*alif*. Die drei Radikale sind : **ط و ع** . Wenn die Konjugations-
endung konsonantisch ist, verschwindet der zweite Radikal.

Perfekt:

أَنَا اسْتَطَعْتُ ، أَنْتَ اسْتَطَعْتَ ، أَنْتِ اسْتَطَعْتِ ، هُوَ اسْتَطَاعَ ، هِيَ اسْتَطَاعَتْ ،
نَحْنُ اسْتَطَعْنَا ، أَنْتُمْ اسْتَطَعْتُمْ ، أَنْتُنَّ اسْتَطَعْتُنَّ ، هُمْ اسْتَطَاعُوا ، هُنَّ اسْتَطَعْنَ ،
أَنْتُمَا اسْتَطَعْتُمَا ، هُمَا اسْتَطَاعَا ، هُمَا اسْتَطَاعَتَا

Präsens:

أَنَا اسْتَطِيعُ ، أَنْتَ تَسْتَطِيعُ ، أَنْتِ تَسْتَطِيعِينَ ، هُوَ يَسْتَطِيعُ ، هِيَ تَسْتَطِيعُ ،
نَحْنُ نَسْتَطِيعُ ، أَنْتُمْ تَسْتَطِيعُونَ ، أَنْتُنَّ تَسْتَطِيعْنَ ، هُمْ يَسْتَطِيعُونَ ، هُنَّ يَسْتَطِيعْنَ ،
أَنْتُمَا تَسْتَطِيعَانِ ، هُمَا يَسْتَطِيعَانِ ، هُمَا تَسْتَطِيعَانِ .

maṣdar **إِسْتَطَاعَةٌ** Können, Aktives Partizip **مُسْتَطِيعٌ** könnend, Passives Partizip

إِسْتَطِعْ möglich, Imperativ

11. **حَتَّى** damit er kann: nach **حَتَّى** steht das Verb im Konjunktiv.

Grammatische Anmerkungen

1. مُشْرِقٌ strahlend: ist Partizip Präsens zu (يُشْرِقُ) أَشْرَقَ (aufgehen: Sonne).
2. صَحْرَاءُ ist weiblich (Femininendung لَاءُ), der Plural صَحَارٍ mit Artikel الصَّحَارِ

Andere Plurale sind صَحَارَى und صَحَرَاوَاتٍ .

3. (يَضْطَادُ) اِضْطَادَ (أَنَا اضْطَدْتُ) jagen ist ein hohles Verb im VIII. Stamm.

Das *alif* ist ein Verbindungs-*alif*.

Die drei Radikale sind: ص ي د . Nach dem emphatischen Radikal ص verwandelt sich

das ت - Infix in ط ; so sagt man اِضْطَادَ und nicht اِضْتَادَ. Wenn die Konjugationsendung konsonantisch ist, verschwindet der zweite Radikal.

Perfekt:

أَنَا اضْطَدْتُ ، أَنْتَ اضْطَدْتَ ، أَنْتِ اضْطَدْتِ ، هُوَ اضْطَادَ ، هِيَ اضْطَادَتْ ،
نَحْنُ اضْطَدْنَا ، أَنْتُمْ اضْطَدْتُمْ ، أَنْتُنَّ اضْطَدْتُنَّ ، هُمْ اضْطَادُوا ، هُنَّ اضْطَدْنَ ،
أَنْتُمَا اضْطَدْتُمَا ، هُمَا اضْطَادَا ، هُمَا اضْطَادَتَا

Präsens:

أَنَا أَضْطَادُ ، أَنْتَ تَضْطَادُ ، أَنْتِ تَضْطَارِينَ ، هُوَ يَضْطَادُ ، هِيَ تَضْطَادُ ،
نَحْنُ نَضْطَادُ ، أَنْتُمْ تَضْطَادُونَ ، أَنْتُنَّ تَضْطَدْنَ ، هُمْ يَضْطَادُونَ ، هُنَّ يَضْطَدْنَ ،
أَنْتُمَا تَضْطَادَانِ ، هُمَا يَضْطَادَانِ ، هُمَا تَضْطَادَانِ

* مُضْطَادٌ , Passives Partizip , مُضْطَادٌ , Aktives Partizip , اِضْطِيَادٌ *maṣḍar* ,

Imperativ اِضْطَدْ

4. صَفْرُهُ الْمُدْرَبُ sein abgerichteter Falke : das Adjektiv الْمُدْرَبُ ist determiniert, weil das Nomen durch das Personalsuffix determiniert ist.

* Die übliche deutsche Übersetzung von *maṣḍar* مَصْدَر ist "Verbalnomen" oder "Infinitiv".

Besitzer, Inhaber, Herr	<i>ṣāḥib, aṣḥāb</i>	صَاحِب (أَصْحَاب)
erblicken	<i>lamaḥa, yalmaḥu</i>	لَمَحَ (يَلْمَحُ) ه/هـ
Fuchs	<i>ṭaʿlab, ṭaʿālibu</i>	تُعَلِّبَ (تُعَالِبُ)
Gazelle	<i>ḡazāl, ḡizlān</i>	غَزَال (غِزْلَان)
sich stürzen	<i>indaʿaʿa, yandaʿiʿu</i>	VII إِنْدَفَعَ (يَنْدَفِعُ)
fliegend	<i>ṭāʿiran</i>	طَائِرًا
er stürzte sich fliegend	<i>indaʿaʿa ṭāʿiran</i>	إِنْدَفَعَ طَائِرًا
auf ... zu	<i>naḥwa</i>	نَحْوَ
zum Sturz bringen	<i>awqaʿa, yūqiʿu</i>	IV أَوْقَعَ (يُوقِعُ) ه/هـ
wenn	<i>iḏā</i>	إِذَا
zerreißen, zerstückeln	<i>mazzaqa, yumazziqu</i>	II مَزَّقَ (يُمَزِّقُ) ه/هـ
Fell	<i>farwa, firāʾ</i>	فَرَوَة (فِرَاء)
damit	<i>ḥattā</i>	حَتَّى (Konjunktiv +)
können	<i>istaṭāʿa, yastaṭiʿu an</i> (Konjunktiv +)	X إِسْتَطَاعَ (يَسْتَطِيعُ) ه/هـ أَنْ
verkaufen	<i>bāʿa, ana biʿtu, yabiʿu</i>	بَاعَ (أَنَا بَيْعْتُ، يَبِيعُ) هـ
Nutzen ziehen aus	<i>istaʿāda, ana stafaḍtu,</i> <i>yastaʿādu bi-</i>	X إِسْتَفَادَ (أَنَا اسْتَفَدْتُ ، يَسْتَفِيدُ) ب ه/هـ
Preis	<i>ṭaman, aṭmān</i>	تَمَن (أَتْمَان)

Wortschatz*

- م (= مُؤَنَّث. *mu'annaṯ* Feminin), ج (= جَمْع *ğamʿ* Plural)
- Abgeleitete Verben sind mit römischen Zahlen versehen.
- هـ steht für den Akkusativ der Person und entspricht der deutschen Abkürzung, jn. = jemanden.
- هـ steht für den Akkusativ der Nicht-Person und entspricht der deutschen Abkürzung, etw. = etwas.
- Im Wortschatz stehen die Nomen in der Pausalform. Nur Diptota werden mit *ḍamma* versehen. Die Verben stehen mit der Konjugationsendung in der 3. Person Maskulin Singular.

Scheich, würdiger Herr	<i>šayḥ, šuyūḥ</i>	شَيْخ (شُيُوخ)
Falke	<i>šaqr, šuqūr / ašqur</i>	صَقْر (صُقُور، أَصْقُر)
strahlend	<i>mušriq</i>	مُشْرِق
Wüste	<i>sahrā', sahrāwāt</i>	صَحْرَاء (صَحَرَائَات)
jagen	<i>iṣṭāda, ana ṣṭadtu, yaṣṭādu</i>	VIII إِصْطَادَ (أَنَا اصْطَدْتُ، يَصْطَادُ) هـ
Jäger	<i>šayyād, šayyādūn</i>	صَيَّاد (صَيَّادُونَ)
abgerichtet, trainiert	<i>mudarrab</i>	مُدَرَّب
Jagd	<i>šayd</i>	صَيْد
auf die Jagd abgerichtet	<i>mudarrab ʿalā ṣ-šayd</i>	مُدَرَّب عَلَى الصَّيْد
sich gewöhnen an	<i>iʿtāda, ana ʿtadtu, yaʿtādu ʿalā</i>	VIII اِعْتَادَ (أَنَا اِعْتَدْتُ، يَعْتَادُ) عَلَى هـ
er hatte sich gewöhnt	<i>kāna qadi ʿtāda</i>	كَانَ قَدْ اِعْتَادَ
stehen	<i>waqafa, yaqifu</i>	وَقَفَ (يَقِفُ)
Schulter	<i>katif, aktāf</i>	كَتِفَ (م) ج (أَكْتَاف)

* Empfehlenswerte Lexika:

G. Krah, M. Gharieb, Wörterbuch Arabisch-Deutsch, Leipzig 1990.

N. Osman, Konjugationslexikon arabischer Verben, München 1996.

H. Wehr, Arabisches Wörterbuch für die Schriftsprache der Gegenwart, Wiesbaden 1977.

صَقْرُ الشَّيْخِ مَحْمُودٍ

I. Texte mit Bildern

Text 1

الشَّيْخُ مَحْمُودٌ يَخْرُجُ مَعَ صَقْرِهِ إِلَى الصَّحْرَاءِ لِكَيْ يَصْطَادَ

فِي صَبَاحِ يَوْمٍ مُشْرِقٍ خَرَجَ الشَّيْخُ مَحْمُودٌ إِلَى الصَّحْرَاءِ لِكَيْ يَصْطَادَ . وَكَانَ مَعَهُ صَقْرُهُ الْمُدْرَبُ عَلَى الصَّيْدِ .

كَانَ الصَّقْرُ قَدْ اعْتَادَ أَنْ يَقِفَ عَلَى كَيْفِ صَاحِبِهِ ، وَإِذَا لَمَحَ تَغْلِبًا أَوْ غَزَالًا إِنْدَفَعَ طَائِرًا نَحْوَهُ وَأَوْقَعَهُ عَلَى الْأَرْضِ . وَإِذَا كَانَ الصَّيْدُ تَغْلِبًا كَانَ الصَّقْرُ لَا يُمَزِّقُ فَرَوْتَهُ ، حَتَّى يَسْتَطِيعَ صَاحِبُهُ أَنْ يَبِيعَ فَرَوْتَهُ وَأَنْ يَسْتَفِيدَ بَنَمَنِهَا .

